

## HOMILIA DE LA DOMÍNICA DE SEPTUAGÈSIMA

MN. SEBASTIÀ DUFOUR, FSSP

En el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant. Amén.

A l'època del Crist, la sortida del sol era anomenada primera hora, vers les sis del matí. Així, la sisena hora coincidia amb el migdia i la dotzena corresponia a les sis de la tarda, fi de la jornada de treball.

Pot semblar una injustícia donar el mateix salari a un obrer que ha estat contractat a l'onzena hora i al que porta «el pes del dia i la seva calor» al damunt. Pot revoltar que es pagui el mateix a qui ha treballat una hora i a qui n'ha treballat dotze.

Sovint estem marcats sense saber-ho per l'igualitarisme revolucionari: tothom ha de rebre el mateix i no hi ha d'haver un tracte diferencial entre els homes. Però el sentit comú ens mostra que l'igualitarisme no és solament un acte contra Déu, sinó també un acte contra natura. Per a l'igualitarista, és «injust» que un altre sigui més bell, més gran i més intel·ligent o més ric que jo! En el fons, l'igualitarista revolucionari jutja la injustícia de la natura; és per això que la societat ha de corregir tota injustícia, encara que sigui violentament i per mitjà del vessament de la sang dels homes en algunes calamitoses revolucions que la història humana ha sofert. En suma, la societat igualitària es destrueix ella mateix per la seva malaltissa idiosincràsia venjativa en l'anivellament per baix que suposa l'igualitarisme.

Déu no tracta tothom igual i ens ho mostra palesament en la paràbola de l'Evangeli d'avui. Nostre Senyor vol confrontar-nos i ensenyar-nos una veritat molt important: que la nostra relació amb Déu no és només una relació de justícia. Certament, la justícia hi és present. Els obrers que han treballat tota la jornada són pagats segons el que s'havia convingut. Ni més, ni menys. Reben el salari just del seu treball ben fet. Doncs, se'ls respects la justícia. Tanmateix, cometen la indecència de murmurar i de criticar a l'amo la seva actitud. Aleshores l'amo diu a un d'ells: «Amic meu, jo no ho estat injust». I així és: no li ha negligit cap dret, li ha pagat el salari. La rectitud de l'amo és incontestable.

En l'actitud de l'amo devers alguns obrers, aquest excel·leix en la seva justícia, fins a tant que esdevé misericòrdia: de l'equitat a l'amor, de l'honestetat a la bondat. Com que és bo, l'amo ha volgut sobrepassar la justícia i donar més a aquells que no mereixen més. Per què no ho hauria de fer? Què li ho impediria? Que potser els obrers poden dir a l'amo què ha de fer de les seves coses.

Amb aquesta paràbola el Crist ens vol ensenyar que la nostra relació amb Déu no es fonamenta només en la justícia, sinó, sobretot, en la misericòrdia. Els homes exigeixen justícia, però si només tinguéssim la justícia de Déu sense la misericòrdia, és a dir, sense la bondat gratuïta que vessa per nosaltres per perdonar-nos i per donar-nos la seva gràcia, estaríem completament perduts i condemnats, sens dubte!

Escolta cristià: tu no ets un obrer de la primera hora. Que potser mereixes els beneficis rebuts de Déu? No. Que potser mereixes la gràcia del teu baptisme? No. Que potser mereixes la gràcia del perdó dels teus pecats per l'absolució sacramental rebuda en la confessió? No. Que potser mereixes de rebre l'August Cos de Crist sacramentat en la comunió? No. Que potser mereixes totes les gràcies rebudes en la teva vida i que solament tu coneixes? No, no i no! Cristià: tot el que tens t'ho ha merescut Jesucrist en la Creu!

Tots els beneficis de Déu són gratuïts, t'ofereix les seves gràcies per pura bondat, per pura amor. Per tant, Déu les distribueix com vol. I donarà més a l'un i a l'altre pels motius que Ell sap. La gelosia no és un sentiment dels cristians. Evita-la. No tens cap dret sobre les gràcies que gratuïtament Déu reparteix, car el Senyor no et deu res; ets tu qui li deus tot.